

Najviac sa sústreďovala na myšlienku o zvolaní celoslovenského (prípadne i celoštátneho) sjazdu filozofov, na problematiku súvisiacu s vyučovaním filozofie na stredných školách, na zahraničné styky Spoločnosti, i na niektoré ďalšie tematické a organizačné otázky.

K správam i k podnetom z diskusie prijalo valné zhromaždenie uznesenie. Potom pristúpilo k prerokovaniu navrhovanej kandidátky a k voľbám výboru. Akceptovalo žiadosť doterajších funkcionárov výboru J. Uhra a M. Kusého (ktorí v ňom pracovali od vzniku Spoločnosti), aby vzhľadom na ich iné súčasné funkcie boli z výboru SFS pre nastávajúce obdobie uvoľnení. V tajnom hlasovaní zvolilo potom valné zhromaždenie nový výbor v tomto zložení: prof. Dr. Ján Kocka (zostáva i naďalej predsedom SFS), doc. Dr. Milan Zigo, Ing. Juraj Bober, Dr. Emília Illeková, doc. Dr. František Chorvát, doc. Dr. Tibor Halečka, Dr. Jozef Gregor, Dr. Ján Šefránek a Miroslav Kvasnička.

J. U.

UZNESENIE VALNÉHO ZHROMAŽDENIA SLOVENSKEJ FILOZOFICKEJ SPOLOČNOSTI PRI SAV

1. Valné zhromaždenie, konané 5. 2. 1968 v Smoleniciach, schvaľuje zprávu o činnosti SFS za rok 1967.

2. Valné zhromaždenie schvaľuje zprávu revízorov za rok 1968 a poveruje výbor hľadať ďalšie možnosti účelného čerpania finančných prostriedkov.

3. Valné zhromaždenie poveruje výbor, aby k 50. výročiu založenia Republiky usporiadal konferenciu alebo inú reprezentatívnu akciu Spoločnosti.

4. Poveruje sa výbor, aby vyvinul maximálnu iniciatívu pre zvolanie slovenského sjazdu filozofov.

5. Valné zhromaždenie poveruje výbor, aby pokračoval v začatej spolupráci s učiteľmi filozofie na stredných školách a hľadal ďalšie a trvalé formy rozvoja tejto spolupráce.

6. Ostáva v platnosti uznesenie o nadväzovaní medzinárodných stykov. V tejto súvislosti má výbor uvažovať o usporiadaní medzinárodného sympózia a prerokovať s kompetentnými miestami možnosť a spôsob zapojenia SFS do svetovej organizácie filozofických spoločností.

7. Ostáva v platnosti uznesenie o interdisciplinárnych diskusiách (pri plánovaní ktorých treba tiež uvažovať o možnosti diskusných stretnutí s členmi tvorivých sväzov). V tejto súvislosti poverujeme výbor, aby vyvinul iniciatívu pre vytvorenie Rady vedeckých spoločností. Pokiaľ takýto orgán existuje, primäť ho k tomu, aby zabezpečoval charakter interdisciplinárnych stykov a prispieval tak k integrácii slovenskej vedeckej inteligencie.

8. Poveruje sa výbor SFS, aby ako predstaviteľ reprezentatívnej organizácie slovenských filozofov začal iniciatívne rokovať so Slovenským literárnym fondom o podiele filozofov na využívaní prostriedkov SLF (štipendiá, zahraničné cesty, dovolenky a iné).

9. Ukladáme výboru, aby pokračoval v úsilí o dosiahnutie toho, aby každý člen Spoločnosti z titulu členstva dostával časopis Filozofia.

10. Odporúčame výboru, aby prerokoval možnosť hodnotenia najlepších prác našich autorov z oblasti filozofie za bežný rok, a to tak kníh ako aj odborných štúdií a tiež menších publicistických útvarov.

11. Poverujeme výbor, aby aktívne podporoval všetky snahy o vytvorenie Klubu vedeckých pracovníkov v Bratislave.

Smolenice, 5. 2. 1968

Valné zhromaždenie SFS

STAV A VÝHLADY NAŠEJ FILOZOFIE

JÁN KOCKA

Uplynul ďalší rok existencie Slovenskej filozofickej spoločnosti pri SAV a poskytol nám nové skúsenosti a nové názory na vlastnú prácu. Dva roky od založenia sú už dostatočne dlhým časom na to, aby sme si mohli utvoriť kritický obraz o vlastných silách, o hodnote výsledkov i o objektívnych spoločenských podmienkach, v ktorých sa nachodíme. Toto všetko je základ pre zamýšľanie sa nad budúciimi úlohami. A tak je vždy užitočné spojiť faktový prehľad toho, čo sa urobilo s myšlienkami a úvahami o širších súvislostiach a výhladoch, aby sa nám jasnejšie ukázal cieľ a zmysel našej činnosti.

K hodnoteniu a zamýšľaniu sa nad činnosťou Spoločnosti môžeme pristupovať z dvoch stanovísk: po prvé, z užšieho stanoviska plánu vytýčených úloh a z chápania Slovenskej filozofickej spoločnosti pri SAV ako akademického diskusného združenia, a po druhé, zo širšieho stanoviska úloh slovenskej filozofie vôbec a s vedomím zodpovednosti za stav a rozvoj filozofie ako kultúrnej formy v celej komplexnosti. Mohlo by sa namietať, že toto druhé, široké pochopenie poslania Spoločnosti prekračuje rámec jej kompetencie a privlastňuje si úlohy iných na to stanovených orgánov. Tieto orgány ozaj jestvujú, ale sa obávam, že ich vplyv na usmerňovanie filozofickej aktivity je malý a obmedzuje sa viac na registrovanie toho, čo sa urobilo a robí. Zodpovednosť za usmerňovanie vedeckej filozofickej činnosti má podľa zákona Akadémie, čím získala pred ostatnými inštitúciami nadradené postavenie. Preferovanie Akadémie zatlačilo vysoké školy do postavenia čisto pedagogických pracovísk a celý zákon sa ukazuje ako stelesnenie predstáv, že na vysokých školách sa má vyučovať a na Akadémii robiť veda. Toto bolo a je príčinou nie najlepších vzťahov medzi Akadémiou a vysokými školami a namiesto toho, aby sme beztak skromné sily spájali, trieštíme ich. No na šťastie dnes už prevládajú iné náhľady na vedeckú prácu na vysokých školách, ktoré sú v niektorých ohľadoch viac ako dôstojným partnerom Akadémie.

Účinnú koordináciu práce možno zabezpečiť iba *demokratickým zainteresovaním* každého pracoviska a pracovníka a spontánnym záujmom o spoločnú prácu. Vyzdvihujem to, aby som mohol zdôrazniť, že pôda Slovenskej filozofickej spoločnosti je práve tým prirodzeným miestom, kde sú zastúpené všetky inštitúcie a jednotliví odborníci, a to v takej miere, že sa môžeme právom považovať za predstaviteľov filozofie a ako takí máme nielen právo, ale aj *povinnosť* zaujímať zásadné stanoviská ku kľúčovým problémom stavu a rozvoja filozofie u nás. Je pravda, že takto široko formulovať svoje úlohy a postavenie nemusíme. Doterajší štatút, finančné možnosti i celkové postavenie